

سرنگی مجسمه های سرمه

علی اکبر علائی

جمع آوری مجموعه های هنری و آثار باستانی یکی از سرگرمی های مفید کروهی بیشمار از مردمان با ذوق دیار غرب است. متأسفانه این سرگرمی دل انگیز در گشور ما چنانکه باید و شاید مورد توجه قرار نگرفته است و بهمین سبب هرساله و شاید هر روزه تقایص گرانبهائی از خزان آثار هنری و باستانی گشورما از راه های گوناگون و بیهائی بسیار ناچیز دیار ما را ترک گفته از موزه ها و یا مجموعه های مخفی سر زمین های امریکا و اروپا سر در می آورد.

مجله هنر و مردم برای ترویج گردآوری مجموعه های هنری و باستانی در بین هم میهنان و بمنظور تشویق هم وطن باذوقی که هم خود را مصروف این امر داشته اند بر آن شد که صفحاتی را بشرح مجموعه های مجموعه داران ایرانی اختصاص دهد و بهمین جهت در شماره های گذشته برخی از اشیاء سفالی و مفرغی موجود در مجموعه شخصی آقای مهندس فروغی معرفی گردید. مجموعه آقای مهندس فروغی یکی از غنی ترین مجموعه های شخصی گشورما است و از سال ها بدل مال و وقت و توجه و دقیق ایشان حکایت میکند. در این مجموعه آثار و اشیاء مختلفی وجود دارد و ما در این شماره ضمن اشاره بگوشاهی از تاریخچه سفالگری در ایران شمارا با دسته دیگری از اشیاء سفالی موجود در این مجموعه آشنا خواهیم ساخت.

ظروف سفالی گرگان

از ته دل آفرین میخواند. همه این ظروف مربوط به سالهای ۶۱۰ الی ۶۱۸ هجری میباشد. حسن دیگر این ظروف غیر از زیبائی نقش و درخشندگی، داشتن تاریخ و اشعار بزبانهای فارسی و عربی است. در مورد سبک ساختن این ظروف باید گفت که سبک ساخت ظروف بدست آمده از گرگان با سبک ظروف کاشان اختلاف دارد و شاید علت این امر هم این بوده است که هنرمندان گرگانی مدتی در کاشان کار کرده اند و سپس بگرگان باز گشته اند و یا هنرمندان کاشانی بگرگان آمده و در آنجا سبک خود را با سبک سفالگران گرگانی بهم آمیخته اند و سبک جدا گانه ای از خود بیاد گار گذاشته اند. در بعضی جاهای مطالعی که راجع بظروف گرگانی نوشتند از سبک این ظروف بسبک گرگانی کاشانی اسم برده اند. ولی آنچه مسلم است ظروف زرین فام طلائی که از گرگان بدست آمده است با ظروفی که از کاشان و ری و ساوه بدست آمده هم از حیث نقش و رنگ و هم از حيث

فن سفالگری در ایران باستان جزء مهمترین رشته های صنایع مستظرفه ایرانیان قدمیم بوده است و از آغاز تمدن تا با مرور تغییرات و تحولات زیادی بخود دیده است. در روی ظروف سفالی مکشوفه اغلب تصاویر زیبا و اشعار پرنظر شرعا بچشم میخورند و هر یک بنحوی خاطره گذشته فرنگ و تمدن ملتی را بازگو میکنند. در دوره اسلام نگهداری و بکاربردن ظروف سفالی جزو تحملات زندگی بشمار میرفته است و از همینرو در ساختن ظروف سفالی نهایت دقیق و ذوق رعایت شده است. و حتی بر آثار سفالی گشورهای چون یونان و چین برتری فراوان داشته اند. در مورد بهترین نوع ظروف سفالی ایران میتوان از ظروف کاشان وری و منجمله گرگان نام برد. مزیتی که ظروف سفالی گرگان بر دیگر ظروف دارد دوام و جلای بیشتر آن میباشد. تعدادی از این ظروف بقیری ظرفی و عالی ساخته شده اند که بیننده پس از طی قرنها متمادی بسازند گان آنها

۳

۴

۵

و از حیث استحکام و دوام مواد اولیه نیز با ظروف گبری طلائی اختلاف فاحشی دارد. فرق عمده‌ای که این ظروف با ظروف گبری طلائی دارند داشتن جدار نازک و خمیر سفت و درخششده است که برای تهیه خمیر این ظروف سنگ‌های خوش‌نگ و سخت را ساخته و با خردشیشه و گل (لوری یا رکانی) ممزوج میکرددند. در اسپانیا نیز از سبک طلائی جدید استقبال نمودند و این سبک در آنجا بسبک «بزیلیچ» معروف گردید و لی از ظواهر امر چنین بر می‌آید که اسپانیائی‌ها توانستند عمل این اقتباس را بخوبی با خبر برسانند و ظروف اسپانیائی‌ها شکننده‌تر و ضخیم‌تر از ظروف طلائی ایران (کاشان و گرگان و ری) بوده و رنگ و جلای آن نیز تیره‌تر بوده است. «ابن‌بطوطه» درسفر نامه خود باین امر اشاره میکند و مینویسد: که ظروف ساخت اسپانیا پست‌تر از ظروف گرگانی و کاشانی و ری بوده است.

عصر ترقی ظروف طلائی گرگان و کاشان

خوارزمشاهیان از مشوقین بزرگ هنر و ادب بودند و خوش‌نویسان و نقاشان چیره‌دست ایرانی در دربار خوارزمشاهیان از حمایت پادشاهان و درباریان برخوردار بودند و پیوسته در بسط و ترقی هنر خود میکوشیدند. هنرمندان سفالگر ایرانی نیز کمایش از حمایت این پادشاهان برخوردار بودند

مواد اولیه و خمیر شباhtی زیاد دارد. اینک برای آشناشی بیشتر خوانندگان بذکر تاریخچه پیدایش سبک ظروف سفالی زرین فام در ایران میپردازیم.

در قرون وسطی ظروف سفالی چینی از طریق راه ابریشم از چین وارد ایران و از ایران به کشور روم که در آنموقع بهیزانس معروف بود صادر میشد. میزان این صادرات و استقبالی که مردم روم از این ظروف تجملی و خوش نقش و نگار نمودند صنعتگران سفالگر ایرانی را بفکر رقابت با چینی‌ها که در آن زمان به مرحله کمال این فن رسیده بودند انداخت.

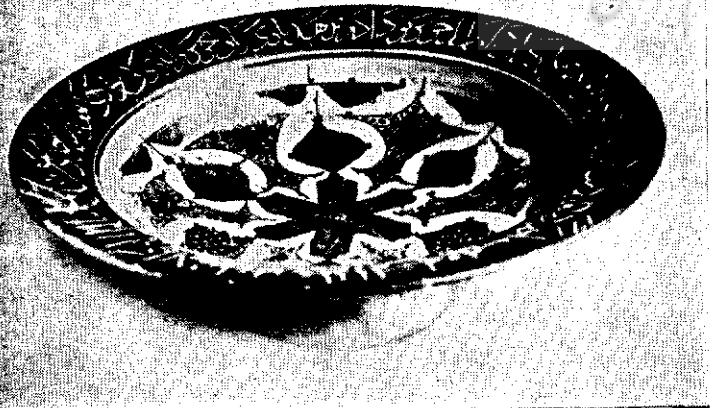
در سالهای بین ۶۱۸ - ۹۰۶ میلادی که مصادف با پادشاهی سلسله تانگ‌ها در چین بود، در شهرهای چون ری، استخر، نیشابور و شوش سفالگران ایرانی به تقلید ظروف لعاب طلائی برداختند و کارگاههای بزرگ سفالسازی بسبک چینی‌ها دایر نمودند که سبکهای مینائی و زرین فام این کارگاهها بسیار مشهور میباشد. ولی آنچه مسلم است ساختن ظروف سفالی با لعاب طلائی از آغاز قرن سوم در ایران متداول بوده و سبک این ظروف بسبک گبری طلائی معروف بوده است. این سبک تا قرن چهارم دوام داشته و در اواخر قرن پنجم متوقف گردید و رقابت ایرانیان با چینی‌ها در قرن ششم باعث پیدایش سبک دبگری شده که به راتب عالی‌تر از سبک گبری طلائی میباشد

و در نقش‌های خود از اشعار جالب شura و نقش‌های عالی نقاشان و خطهای خطاطان استفاده مینمودند و در ساختن ظروف خود نهایت ذوق را بکار میبردند و شاهکارهایی از خود بوجود میآوردهند.

در زمانهای پیش فن سفالگری در ایران باستان بغضاره گری معروف بوده است و رساله‌ای نیز تحت همین عنوان تألیف ابوالقاسم عبداللہ بن علی بن ابی طاهر در دست است که در آن طرز تهیه لعاب کاشی‌ها و ظروف مختلف بتفصیل نوشته شده است. کلمه بغضاره یا قاشان (کاشان) بظرف سفالین نوع زرین فام اطلاق میشده است و شامل ظروف (اواني) و کاشی (ازارخانه) میشده است. شهر کاشان و گران مهد این ظروف بوده است. از استادان سفالگر و کاشی‌ساز آن زمان میتوان محمدبن ابی منصور را که از

شیوه کاخ علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

۴ - ظرف سفید با خطوط برجسته و رنگ آبی که بوسیله چوب قالب گیری شده است . شکل ۴

۵ - شیرخواری دسته دار با بشقاب ، بالعاب طلائی و بسبک کاشان ، گرگان . تاریخ دار (سنه ۶۱۸ و ۶۱۳). با نقش ظریف و بسیار عالی . شکل ۵

۶ - ظرف سفید با نقوش خورشیدی ، بنفش رنگ . شکل ۶

۷ - ظرفی با زمینه سفید و نقش آبی پر رنگ با دو خط متقطع (آبی پر رنگ) که ظرف را به چهار قسم متساوی تقسیم نموده است . داخل این خطوط که نسبتاً پهن میباشد کنیه ای بزبان عربی بر رنگ طلائی نوشته شده است در هر یک از چهار قسمت نوشش یک زنبق دیده میشود . رنگ زنبق ها آبی پر رنگ با خطوط طلائی ریز میباشد . شکل ۷

کاشیگران معروف گرگانی بوده است نام برد . دیگر از هنرمندان معروف سفالگر کاشی ساز اوائل قرن هفتم ابو زید محمد بن ابوزید نقاش ، معروف به بطه (کذا) است که در ساختن کاشیها و محرابهای اغلب مناطق متبر که معروف شرکت داشته است و از جمله کارهایش بشقاب مجلس ملاقات خسرو و شیرین است . اینک برای آشنائی بیشتر خوانندگان محترم پسرح بعضی از ظروف گرگانی موجود در مجموعه آقای مهندس فروغی میپردازیم . سبک همه این ظروف گرگانی و گاهی کاشانی و رازی است .

۱ - تنگ فیروزه ای رنگ با گردن استوانه ای و پایه ، این ظرف بدون تاریخ میباشد . شکل ۱

۲ - ظرف فیروزه ای دسته دار با نقش برجسته . شکل ۲

۳ - تنگ فیروزه ای با نقش های سیاه که معروف بقلم مشگی است . دهانه ظرف کله مرغی است . شکل ۳